

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
W GDAŃSKU**

RGD.507-1/00/01/HK

Gdańsk, dnia 16 marca 2001r.

DECYZJA NR RGD.7/2001

Na podstawie art. 104 § 1 K.p.a., w związku z art. 16 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (tekst jednolity: Dz.U. z 1999r. Nr 52, poz. 547 z późniejszymi zmianami), po przeprowadzeniu przeciwko **Pani Barbarze R., jako osobie kierującej przedsiębiorcą pod nazwą PPHU „B.” s.c. z siedzibą w B.**, wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie danych i informacji na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, nakłada się na wyżej wymienioną karę pieniężną, płatną do budżetu państwa, w wysokości 250zł (słownie: dwustu pięćdziesięciu złotych).

UZASADNIENIE

W dniu 6 kwietnia 2000r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynął fax Pani Krystyny Piwońskiej, Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Koszalinie, dotyczący domniemanego stosowania przez „*piekarnie zaopatrujące w pieczywo sklepy w Koszalinie*” praktyk monopolistycznych polegających na „*wejściu w porozumienie w sprawie podwyżek cen pieczywa*”. Zdaniem Pani Rzecznik, powołującej się na doniesienia prasowe (*Chleb droższy, Głos Koszaliński z dnia 5 kwietnia 2000r.*), spotkanie w tej sprawie miało się odbyć w piekarni „B.” w B., należącej m.in. do Pana Wiesława R.

Urząd, biorąc pod uwagę treść przekazanej informacji i wynikającą z niej możliwość naruszenia art. 4 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu [...] przez przedsiębiorców prowadzących „*działalność produkcyjną w zakresie piekarnictwa*” (zaopatrujących punkty detaliczne w Koszalinie), zwrócił się, pismem z dnia 10 kwietnia 2000r., do Pana Wiesława R. z żądaniem złożenia wyjaśnień odnośnie zarzutów stawianych PPHU „B.” (i innym uczestnikom domniemanego spotkania) w piśmie Pani Rzecznik i wyznaczył 7-dniowy termin udzielenia odpowiedzi, a wobec jej braku ponowił to żądanie pismami z dnia 8 maja i 5 czerwca 2000r.

80-824 GDAŃSK, UL. PODWALE PRZEDMIEJSKIE 30

TEL. (058) 346-29-32, TEL/FAX (058) 346-29-33, TEL. CENTRALA (058) 301-50-21

E-MAIL: GDANSK@UOKIK.GOV.PL

Mając na względzie przedłużającą się, pomimo ponagień, zwłokę w dostarczeniu przez Pana Wiesława R. oczekiwanych informacji, organ antymonopolowy – zamierzając wszcząć przeciw niemu (i, ewentualnie, innym osobom kierującym PPHU „B.” s.c. z siedzibą w B.) postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie danych i informacji na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – wystąpił, pismem z dnia 18 lipca 2000r., do Urzędu Gminy B. z prośbą o przekazanie mu pełnego wypisu z rejestru działalności gospodarczej dotyczącego powołanej Spółki. Jak wynika z dokumentu przesłanego w dniu 27 lipca 2000r., znak pisma OrH-6410-130/2000, ewidencja działalności gospodarczej prowadzona przez Wójta Gminy zawiera pod numerem 244 wpis następującej treści: **„Oznaczenie przedsiębiorcy: ...”**.

W tych okolicznościach organ antymonopolowy zwrócił się, pismem z dnia 7 września 2000r., do Pana Wiesława R., Pana Jana W., Pani Barbary R. i Pani Ireny W., jako w równym stopniu uprawnionych i zobowiązanych – na mocy art. 865 § 1 Kodeksu Cywilnego – do prowadzenia spraw Spółki, wzywając ich do przekazania informacji, o które wystąpił wcześniej pismem z dnia 10 kwietnia 2000r. (skierowanym wyłącznie do Pana Wiesława R.), a zważywszy na to, iż po upływie 2 miesięcy ich nie otrzymał, wszczął w dniu 9 listopada 2000r. przeciwko każdemu z w/w współników PPHU „B.” s.c. z siedzibą w B. postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia na nich kary pieniężnej za nieudzielenie danych i informacji na żądanie Prezesa UOKiK.

W odpowiedzi na „Zawiadomienie o wszczęciu postępowania” z dnia 12 listopada 2000r., podpisanej przez Pana Wiesława R., napisano m.in., iż *„PPHU „B.” s.c. nie rozumie obecnych wezwań do odpowiedzi, gdyż takowej udzieliliśmy 12 czerwca 2000r. po otrzymaniu wezwań z dnia 10.04.00, 5.06.2000r.”*, a odnosząc się do doniesień prasowych, które stały się podstawą wystąpienia Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Koszalinie poinformowano, iż:

- w dniu 3 kwietnia 2000r. w świetlicy udostępnionej przez Spółkę odbyło się spotkanie zorganizowane z inicjatywy Stowarzyszenia Rzemieślników Piekarnictwa Rzeczypospolitej O/Słupsk, zainteresowanego powołaniem oddziału również w Koszalinie,
- w spotkaniu wzięło udział *„około 14 [spośród 38 obsługujących punkty detaliczne w Koszalinie – dop. UOKiK] producentów pieczywa [„około” bo nikt ich nie liczył]”*; nie sporządzono jednak ani listy zaproszonych gości, ani listy uczestników,
- w trakcie spotkania artykułowano oczekiwania producentów pieczywa z terenu Koszalina, kierowane pod adresem Stowarzyszenia, rozprawdzano deklaracje przystąpienia do Stowarzyszenia, przeprowadzono *„pokaz technologiczny”* firmy produkującej dodatki piekarnicze „Eco Trade”, ale nie podpisywano *„żadnego porozumienia producentów [dotyczącego cen pieczywa – dop. UOKiK].”*

W dniu 11 grudnia 2000r. organ antymonopolowy wezwał PPHU „B.” s.c. do natychmiastowego przekazania mu kopii pisma z dnia 12 czerwca 2000r. (oraz kopii jego nadania), o którym wspomniano w piśmie z dnia 12 listopada 2000r., a wobec braku odpowiedzi ponowiono wezwanie pismem z dnia 14 lutego 2000r. wyznaczając jednocześnie ostateczny termin złożenia w/w dokumentów na dzień 28

lutego 2001r. i informując, iż po jego upływie w przedmiotowej sprawie zostanie wydana decyzja administracyjna. Również to wystąpienie Urzędu pozostało bez odpowiedzi.

ORGAN ANTYMONOPOLOWY ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.

Kompetencje Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów określa szczegółowo art. 19 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu [...], a ich zakres obejmuje zarówno zadania orzecznicze (por. art. 19 ust. 1 pkt 3), jak i pozaorzecznicze, do których należy m.in. sprawowanie kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów przeciwdziałających stosowaniu praktyk monopolistycznym (por. art. 19 ust. 1 pkt 1, a także art. 20). Z kolei, w świetle art. 19a ust. 1 i 2 każdy przedsiębiorca i związek przedsiębiorców posiadający dokumenty, dane i informacje jest obowiązany do ich udostępnienia lub przekazania organowi antymonopolowemu na jego żądanie i to niezależnie od tego, czy materiały te są niezbędne na potrzeby toczącego się postępowania administracyjnego, czy też dla realizacji zadań pozaorzeczniczych (por. w tej sprawie wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 16 grudnia 1998r., sygn. akt XVII Ama 62/98); w wypadku odmowy zadośćuczynienia temu żądaniu lub gdy dostarczone dane i informacje są nierzetelne Prezes UOKiK może, stosownie do treści art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu [...], nałożyć na osobę kierującą (osoby kierujące) przedsiębiorcą lub związkiem przedsiębiorców karę pieniężną do wysokości dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

Jeżeli zatem Prezes UOKiK, mając na względzie wynikający z treści art. 19 ustawy o przeciwdziałaniu [...] obowiązek sprawowania kontroli przestrzegania jej przepisów przez przedsiębiorców, zwrócił się do PPHU „B.” s.c. – powziąwszy uprzednio od Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Koszalinie wiadomość dotyczącą zawarcia domniemanego porozumienia cenowego przez wytwórców dostarczających do tego miasta pieczywo – z żądaniem przekazania mu informacji niezbędnych do potwierdzenia (lub odrzucenia) tego domniemania, to zgodnie z treścią art. 19a powołanej ustawy, osoby kierujące w/w przedsiębiorcą były zobligowane – nie chcąc narazić się na zarzut „nieudzielenia danych i informacji” – temu żądaniu zadośćuczynić.

Tymczasem, zarówno pierwsze wystąpienie organu antymonopolowego przesłane do Pana Wiesława R. (jako błędnie wskazanego w publikacji prasowej rzekomo jedyne go właściciela PPHU „B.” s.c.) w dniu 10 kwietnia 2000r., jak i następne skierowane do Pana Wiesława R., jak i Pana Jana W. oraz Pani Barbary R. i Pani Ireny W. (jako osób w równym stopniu uprawnionych do kierowania Spółką) w dniu 7 września 2000r., nie spowodowały – pomimo licznych ponagleń – żadnej reakcji adresatów. Odpowiedź na wielokrotnie powtarzane w pismach Urzędu pytania wpłynęła dopiero w dniu 27 listopada 2000r., tj. po terminie wszczęcia przez Prezesa UOKiK postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary na osoby kierujące PPHU „BAJGIEL”. Wynikało z niej m.in., iż wyjaśnienia odnośnie kwestii podniesionych w piśmie Urzędu z dnia 10 kwietnia 2000r., zostały „udzielone” organowi antymonopolowemu pismem z dnia 12 czerwca 2000r. Do dnia wydania niniejszej decyzji nie przekazano jednak, mimo wezwania, ani kopii w/w pisma, ani dowodu jego nadania.

Prezes UOKiK, mając na względzie powyższe okoliczności, a także stanowisko Sądu Antymonopolowego dotyczące interpretacji treści art. 16 ustawy o prze-

ciwdziałaniu [...] ¹, uznał, iż przesłanki niezbędne do nałożenia na Panią Barbarę R. kary pieniężnej, którą dopuszcza powołany przepis, zostały spełnione, a jej maksymalny wymiar, tj. wysokość dziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, liczony z uwzględnieniem zasad określonych w art. 2 pkt. 9 w/w ustawy, ustalił w kwocie 23.435,00zł. ²

Jest bezsporne, iż nakładanie kar na podstawie art. 16 odbywa się w trybie uznania administracyjnego, a oznacza to, że aczkolwiek ich stawka przewidziana w tym przepisie ma charakter maksymalny, to o rzeczywistej jej wysokości decyduje w konkretnej sytuacji organ antymonopolowy kierując się założeniem, zgodnie z którym nakładana sankcja winna spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną (dyscyplinującą), przy czym w zależności od okoliczności sprawy preferuje się pierwszą lub drugą z nich.

Zważywszy na tę wytyczną, Prezes UOKiK stanął na stanowisku, iż w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy sankcja dopuszczona art. 16 ust. 2 pkt 1 winna mieć w pierwszym rzędzie charakter prewencyjny (a nie represyjny), nakierowany na przeciwdziałanie w przyszłości podobnemu naruszeniu prawa przez Panią Barbarę R., jako osobę kierującą przedsiębiorcą pod nazwą PPHU „B.” s.c. z siedzibą w B., i nałożył na nią karę pieniężną w kwocie 250zł (słownie: dwieście pięćdziesiąt złotych), odpowiadającej ok. 1% stawki maksymalnej.

Karę należy uiścić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w **NBP O/O Warszawa 10101010-7878-223-1**, w terminie 7 dni od daty uprawomocnienia się decyzji.

POUCZENIE: Od decyzji niniejszej służy odwołanie do Sądu Okręgowego – Sądu Antymonopolowego za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatury w Gdańsku w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Z upoważnienia Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury UOKiK w Gdańsku
Roman Jarząbek

¹ Zgodnie ze wskazówką Sądu Antymonopolowego, „z nieudzieleniem danych i informacji na żądanie Prezesa UOKiK mamy do czynienia, w rozumieniu art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej, z upływem terminu wyznaczonego przedsiębiorcy na przedłożenie stosownych materiałów”; **ZAKRES ART. 16 UST. 2 PKT 1 OBEJMUJE ZATEM NIE TYLKO NIEUDZIELENIE OKREŚLONYCH INFORMACJI, ALE TAKŻE ZWŁOKĘ W WYZNACZONYM TERMINIE ICH PRZEKAZANIA** (podkr. UOKiK), a przyjęcie zawężającej interpretacji powołanego przepisu (z pominięciem zwłoki) oznaczałoby „zgodę na bezkarne blokowanie przez przedsiębiorcę zadań Prezesa UOKiK określonych przepisami ustawy, co byłoby trudne do zaakceptowania” (por. wyrok z dnia 16 grudnia 1998r., sygn. akt XVII Ama 62/99).

² Przez „przeciętne wynagrodzenie” rozumie się przeciętne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw za ostatni miesiąc kwartału poprzedzającego dzień wydania decyzji Prezesa UOKiK, ogłaszane przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie odrębnych przepisów. Maksymalna wysokość kary wyniosłaby zatem:

$$2.343,50zł * 10 \text{ miesięcy} = 23.435zł,$$

gdzie 2.343,50zł – przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw ogółem w grudniu 2000r. (źródło: Dziennik Urzędowy GUS nr 1 z dnia 19 stycznia 2001r.).